

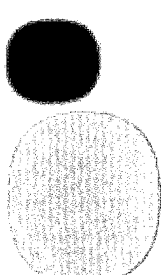
20
ערוץ

**היכרות עם קהלי היעד
והבנת תפיסת הערוץ**

נובמבר 2015

modus
research & strategy

מטרות המחקר

מטרות המחקר:

- זיהוי ואפיון תפיסת ערוץ 20
- אפיון קהלי היעד המרכזיים של הערוץ – מסורתיים ודתיים
- זיהוי ואפיון גורמי הכוח והחולשה של הערוץ

מטרות המחקר

מתודולוגיה:

- התקיימו 10 קבוצות מיקוד על פי החלוקה הבאה:

אזור	גילאים	מגדר	סגמנט
גוש דן	30-45	גברים ונשים	חילונים
גוש דן	30-45	נשים	דתיים
גוש דן	30-45	גברים	מסורתיים
גוש דן	40-55	נשים	מסורתיים
באר שבע	30-45	גברים ונשים	חילונים
באר שבע	40-55	גברים	דתיים
קריות	30-45	נשים	דתיים
קריות	30-45	גברים	מסורתיים
ירושלים	30-45	נשים	מסורתיים
ירושלים	30-45	גברים	דתיים

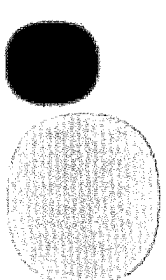
מאפייני סינון נוספים:

- כל המשתתפים הורים לילדים
- צופים בערוצים 2 ו-10 ולא רק
- בתדשות ואקטואליה אלא גם
- בתכנים אחרים
- צופים מדי פעם בתדשות
- בטלוויזיה

מתצאים ותובנות

**נעים להכיר,
קהל היעד שלכם.**

לפני שמתחילים... חידון קצר

- מיי יכול לנחש – לאיזה סגמנט שייך כל ציטוט?

"אני מרגישה שאני על הגבול. קודם כל קידוש זה מאסט. אין סיכוי שנרות שבת זה לא. הפסקנו להדליק אש בשבת. נטילה בבוקר"

"אני לא שומר שבת, אבל אין אצלנו שישי בלי קידוש. שומרים חלב ובשר בבית, אבל בחוץ לא שומרים – אין עניין של זמן. יש מסגרת של שישי, חגים, כיפור. אבל לא בע the book."

"אפשר לומר ששומרים. במיוחד את נושא השבתות והחגים. כשר כמובן. שאר הדברים לא... את הבסיס אני עושה. יש דברים שאני עושה כמו להדליק אור בשבת – לא אסון. חשוב לימוד, תפילות, חינה, אבל לא מחרים טלויזיה, יוצא עם חברים לבר".

חילונים

מסורתיים

דתיים

modus

והתשובה:

חילוניים

"אני מרגישה שאני על הגבול. קודם כל קידוש זה מאסט. אין סיכוי שנרות שבת זה לא. הפסקנו להדליק אש בשבת. נטילה בבוקר"

מסורתיים

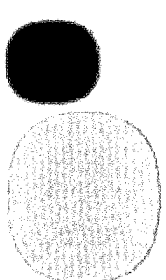
"אני לא שומר שבת, אבל אין אצלו שישי בלי קידוש. שומרים חלב ובשר בבית, אבל בחוץ לא שומרים – אין עניין של זמן. יש מסגרת של שישי, חגים, כיפור. אבל לא בע the book."

דתיים

"אפשר לומר ששומרים. במיוחד את נושא השבתות והחגים. כשר כמובן. שאר הדברים לא... את הבסיס אני עושה. יש דברים שאני עושה כמו להדליק אור בשבת – לא אסון. חשוב לימוד, תפילות, חינוך, אבל לא מחירים טלוויזיה, יוצא עם חברים לבר".

modus

חילוני, מסורתי או דתי?... הגדרה עצמית סובייקטיבית

- הגדרת מידת הדתיות היא פלאידיית ולא תמיד ברורה. זה לא עניין של פרקטיקה זה עניין של הגדרה עצמית סובייקטיבית.
- הפרקטיקה של הדת משתנה בין אנשים שמגדירים את עצמם תחת אותה כותרת: שמירת שבת, חינוך במוסדות דתיים, הפרדת כלים, וכד'.
- בקרב הדתיים יותר - מונחים כמו "דתי" או "מסורתי" אינם חלק מהשיח. – ההבחנה בין רמות שונות של דתיות מתייחסת בעיקר למידת ההקפדה על שמירת שבת

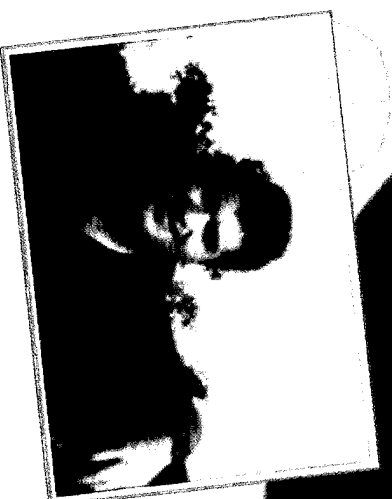
החלוקה המסורתית לקהלים על פי הזיקה הדתית בלבד היא עמומה מדי, ואינה מאפשרת הבנה עמוקה של הקהלים

ובכל זאת... כמה סגמנטים מעניינים

בהקשר של סגנון החיים שלהם
והתפיסות שלהם לגבי טלוויזיה

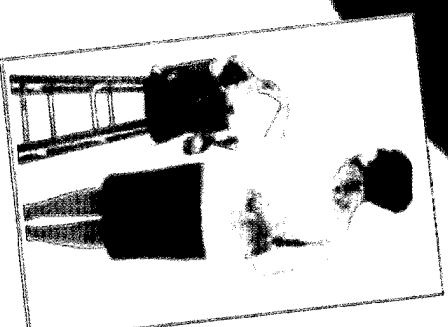
החילוני
ה(כמעט) גמור

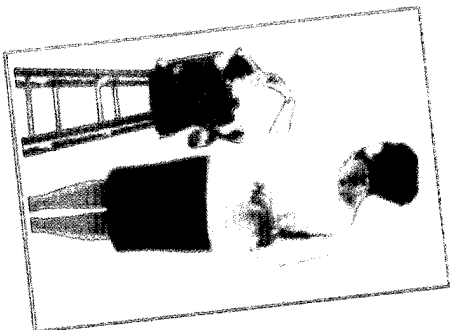
המסורתי
העממי

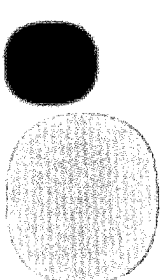
המתחזקת

הדתייה
המעודכנת

הדתויה המעודכנת

"אני לא רואה הידברות. אני רואה את הערוץ של הקרדיטאן..."

"ל'י יש חמישה ילדים. החמישית עכשיו לא מרגישים אותה. היא קטנה. מ 8:30 מתחיל היום שלי. אני מנינה סנדיצ'ים, מנינה... אני מפעילה מכות כביסה, מטפלת בקטנה, מעבירה סמרטוט, יוצאת להליכה או ריצה כל בוקר. הקטנה באה איתי".

"אני שמחה בחלקי. זה עבודה עצמית, ומוזמית, שהעין שלי תהיה טובה מעצמי, להיות מרוצה ממה שיש לי. להודות לשם יתברך על הילדים שלי, שיהיו בריאים, להיות בשמחה. זה אתגר לא פשוט."

"בשבת אנתנו לא צופים בטלוויזיה, לא מדברים בטלפון, זמירות שבת סביב השולחן, דבר תורה, הילדים במסגרות של בני עקיבא. דבר שני כמוכן כשרות, נושא נידה וכל מה שקשור בזה. זה הדברים הבולטים. פה ושם הולכות למסעדות שהן בלי תעודת כשרות, אבל אוכלות שם רק מה שכשר".

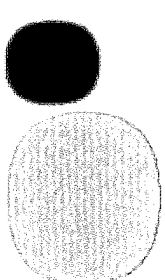
• אישה עובדת, שהעבודה שלה חשובה לה.

• יש לה בית מרובה ילדים לנהל, אבל אינה רואה בכך עול. היא מקפידה להקדיש גם זמן לעצמה, ונעזרת גם בבעל.

• הפילוסופיה שלה – להודות על מה שיש ולקחת דברים בקלות.

• הפרקטיקה של הדת – מבצעת את כל מה שאריך, אבל מעגלת פינות איפה שאפשר.

הדתייה המעודכנת

"אני לא רואה הידברות. אני רואה את הערוץ של הקרדיטאיאן..."

במה היא אופה?

- בכל תכני הבידור (פחות אקטואליה וחדשות)
- סדרות, ריאליטי, אפילו בהשרדות (אם כי לא מרשה לילדים שלה לצפות)

"אני רואה האישה הטובה. עד שבעלי אומר לי לקום למיטה. אני בעונה 5."
"לי יש 3 טלוויזיות ושלושתן פתוחות. הילדות רואות סרטים מצוירים ב VOD שאני שמה להן (את שולטת במה שהן רואות?) כן, ברור. הן קטנות. הטלוויזיה בסלון בעלי רואה כדורגל. ואני בחדר שינה רואה או סדרות או.. יש הרבה טלוויזיה."

• ציפיות מהטלוויזיה –

- את רף הציפיות שלה מציב ערוץ 2 – לא מוכנה להתפשר על חוויה ברמה גבוהה (איכות ביצוע, איכות התוכן, סף ריגוש). תעדיף להתפשר (קצת) על ערכים כדי לקבל טלוויזיה איכותית ומהנה.
- רוצה טלוויזיה ערכית, רק אם היא מעניינת.

modus

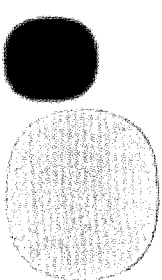
"הרב פנגר זה מצחיק, וזה על החיים. אני אוהבת את זה"

"אני לא דתי בכפייה. אני דתי באהבה. אם לא הייתי מאמין בזה לא הייתי עושה את זה. גם מה שאני מעביר לילדים שלי. החיים יותר נוחים בלהיות דתי. יש הטוויה של דרך מסוימת. לדעתי זה יותר נוח. יכול להיות שהחילונים אומרים שאני טמבל שאני מפספס את השבת. לי יותר חשוב ההווה של המשפחה."

"אני מרגיש שכל הדברים יותר מדויקים ככל שאני מתחזק. למשל כיבוד אם ואב לא ידעתי בדיוק איך – ככל שאני לומד יותר אני יודע איך לממש את הערך והמצווה הזו"

המתחזקים

"אצלי צפייה בטלוויזיה זה סוג של התחזקות"

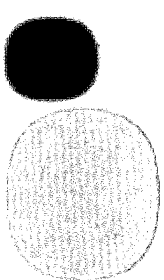
- דתיים אדוקים יחסית, חלקם חוזרים בתשובה, או מתחזקים בתוך הדת
- אורבים את הדת ומרגישים שההתחזקות שלהם נותנת להם תעצומות נפש ומדרגה ערכית גבוהה יותר
- נוקשים יותר בקיום המצוות – בנוסף לשבת, גם שומרים נידה, מקפידים יותר על תפילות
- יש להם עוגנים קשיחים יותר שסביבם הם מנהלים את סדר היום שלהם – תפילות, שבתות – אך סדר היום עצמו דומה לזה של האחרים (עבודה, ילדים, ריצות סביב השעון)

"לנו יש עידן + ומשתמשים הרבה בדיסקים. רואים דיסקים של חב"ד והילדה רואה דיסקים. רואים טלוויזיה, אבל בערב זה ברקע כזה. לא באמת מסתכלים. חדשות וכאלה. הריאליטי לא כזה מתעמקים. זה ברקע. "

"יש זהות יהודית ואבדן זהות – זה הקטגוריה של הסקאלה. יש תחושה בטלוויזיה שרוצים להוריד את הזהות היהודית ולעשות משהו שיהיה יותר ישראלי. יש לנו זהות יהודית, אז לא צריך לעשות מאסטר שף שמבשלים עוף בחלב. אני חושב שכל אחד יעשה מה שהוא חושב לנכון בביתו. אני מכבד אותו והוא יכבד אותי. אבל אני לא רוצה לראות את זה בפרויים טיים. כשעושים תכנית ריאליטי כמו מאסטר שף או 'הישרדות'."

המתחזקים

• במה הם אופים?

- בערוצי הברודקאסט – אבל יותר תכנים מעשירים וחינוכיים או אקטואליה. משתדלים להימנע מריאליטי (או לפחות מתבויישים בכך).
- צורכים גם ערוצים אלטרנטיביים המחוברים יותר לדת (ערוץ 7, הידברות, ערוץ 20), אבל בתדירות נמוכה ומדומנת.
- לחלקם אין טלוויזיה רב ערוצית בבית והם צורכים תוכן באמצעות עידן פלוס או צפייה ישירה באינטרנט.

• ציפיות מהטלוויזיה –

- מחפשים טלוויזיה חינוכית, מעשירה
- רוצים שהפרויים טיים יהיה "נקי" יותר, ויעצים את הזהות היהודית שלו

"(הרב פנגר) "זה פסיכולוגיה של החיים. זה פסיכולוג בלי ללכת לפסיכולוג", מדברים על זוגיות – דברים שמתאימים לכולם" נותנים שם שיעורים לחיים. למשל, איך לבחור את השם של הילד"

"יש הרבה חומר. אני מאוד אוהבת את הרבה זמיר. הוא מצחיק, מדבר יפה, מדבר הרבה על זוגיות, על שלום בית, על דברים מצחיקים."

"לאנשים שסקרנים להכיר את הדת. נכנסים וחלקם מוצאים שזה מעניין וממשיכים לצפות."

modus

המתחזקים

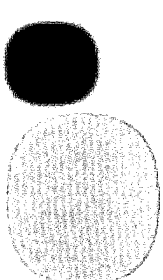
מעניין לראות:
ערץ הידברות כמייצג
טלוויזיה עם זיקה לדת

הידברות
התקשורת העברית

- מוטיבציית הצפייה בערוץ הידברות:
 - הזדהות – משקף את אורח החיים שלהם
 - מעשיר, מלמד, נותן ערך מוסף
 - מהנה
- מגדירים אותו כ"ערוץ יהודי", אבל שמיועד גם לחילוניים
- יחד עם זאת, חשוב להדגיש - גם בקרב הדתיים האדוקים יש כאלה שנרתעים מערוץ ההידברות, כערוץ שהוא קצת מסיונרי ומרחיק.

המסורת העממי

"חשוב לי הדרך שאני ואשתי מתווים. אני מנסה להתחזק ולהשקיע, אבל השגרה והעבודה מקשה על זה."

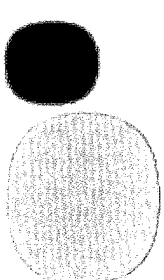
"אני עושה את יסודות הבית היהודי. אני לפעמים מפספס תפילות בערב", "אני לא נמצא בסביבה דתית. אני בא מבית דתי שדי דומה למה שאני עכשיו. אני לא צבוע - לא אומר שאני עושה את כל המצוות"

"כי אנחנו יהודים, ועכשיו זה זמנים לא פשוטים, כל הגל טרוור - חשוב שנגע מאיפה באנו ולאן אנחנו הולכים, ולהאמין באמונה שלמה לאן אנחנו הולכים."

- נמצאים על הגבול שבין חילוני לדתי, אך נושאים עיניהם אל הדתים בהערכה – והדיון במצוות החלקיות שהם מקיימים מלווה בדו"כ בנימה מתנצלת ואשמה רובם ימניים בתפיסת העולם שלהם ועושים חיבור בין הפוליטיקה לנטייה הדתית, ברמת הערכים המשותפים (ציונות, יחס למורשת)
- מדברים הרבה על אהבת הארץ, גם ברמה האידאולוגית וגם ברמת הטיוילים והמשפחתיות שהיא מאפשרת

המסורת העממי

במה הם צופים?

- בהכל, אבל חשוב להם שיהיה גם וגם – גם סדרות, ריאליטי וספורט, וגם תכניות מלמדות ומעשירות.
- תכנים שנתפסים לא ערכיים: הם יצפו בהם ו(כנראה) יהנו, אך הם ינסו למנוע מהילדים שלהם להיחשף אליהם.

• ציפיות מהטלוויזיה –

- טוענים שהם מחפשים טלוויזיה מעשירה אך בפועל דפוסי הצפייה שלהם דומים מאוד לאלו של החילוניים, והם בוחרים בטלוויזיה המבדרת.
- רוצים טלוויזיה עממית יותר – מתייחסים לתקשורת כאל מתנשאת ותל אביבית
- נוסטלגיים כלפי הטלוויזיה של פעם, שייצגה בעיניהם ערכים אחרים, נקיים יותר

"אוהב לראות הכל. אני יכול לשבת לראות ביובי בום – זה נחמד, מרגש, מחזיר אתמורה – מפעיל את הרגש, ומצד שני אני יכול לראות את הנמרים ב NG או משחק כדורגל או סדרה או ריאליטי", "אני צופה בהישירות אבל זו תכנית שהיא לא לדתיים. אוכלים שם שרצים, בבגדים כל היום. זוג זיווגים באה הגדול. בכל תכנית מביאים הומו תורן, אבל את לא רוצה שהילדים שלך יחשפו לשם".

modus

"טלוויזיה שהייתה כשאנחנו היינו ילדים. כמו 345מוצי, קשקשתא, פרפר נחמד. כשהיום רואים את ההיצע שיש לילדים... היום חושבים שילדה בת 8 כבר צריכה להסתובב עם גוזיה. רוצים שהן בגיל 8 יהיו בנות 14..."

החילוני ה(כמעט)גמור

"אני חילוני גמור. נוסע בשבת, מדליק אש, אין קידוש. אבל חגים עושה. זה חלק מלהיות יהודי"

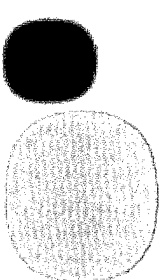
"חושבת שחשוב מי אתה כאדם. ככה גדלתי גם בבית, וזה מה שמוביל אותי בחיים. אישית, גם בגלל מקרים שקרו לי, וגם התגלגלתי עם עצמי.. אני עושה חגים – חשוב לי משפחתיות. אבל אני לא עושה את זה כדי להגיע לאן עדין."

"אנחנו חילונים גמורים, אבל אנחנו כן מאמינים. לבד אנחנו לא מקדשים, אבל בארוחות שישי משפחתיות אנחנו מקדשים לצורך הנכדים. מאלתרים משהו – שיהיה זיכרון להווי משפחתי שמאחד את כולם", "חשב שהיבית מתווה את זה. כל מיני דברים שקיבלנו בילדות – כדי לשמור על זה – מביית אבא ואמא", "הילדים מבקשים. אולי בגלל קבלת שבת בגן"

- מבחינתם – ערכיות נובעת מהיותר אדם, ולא בהכרח מהיותר יהודי
- כשרהם מדברים על ערכים הם מתייחסים יותר לערכים שבין אדם לחברו – לאהוב את הזולת, לא לשקר
- עם זאת... גם בקרב החילונים שאינם מקיימים את רוב המצוות (לעיתים בהפגנתיות), היהדות היא ערך – חגים, קידוש, סיפורי התורה – וגם כי היא חלק מהרהסטרוריה שלנו.
- אצל חלקם זו מזכרת מבית ההורים ובקרב חלקם – זו דרישה של הילדים
- חגים = משפחתיות – המשמעות היא של קרבה וקשר ולא של חיבור לדת

החילונית (כמעט) גמור

• במה הם אופיים?

- בעיקר בערוץ 2 או בסדרות אמריקאיות
- חלקם אופים בחדשות, כדי להתעדכן, לסגור את היום, מעט בתכניות תחקיר
- הטלוויזיה היא מרכזית גם בהתנהלות החברתית שלהם – "זה חלק מנושא שיחה בעבודה למחרת".

• ציפיות מהטלוויזיה –

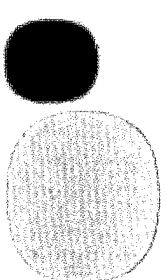
- מבחינתם טלוויזיה ערכית זה רלוונטי בעיקר בשביל הילדים
- הם עצמם מחפשים טלוויזיה מבדרת ומהנה, ולא חינוכית או דידקטית
- הצרכים שלהם מתייחסים בעיקר לבידור ברמה גבוהה יותר (אינטליגנטי ואיכותי יותר) ולא לתכנים ערכיים יותר.

"מבחינתי – אין מצב שאני לא אלך לישון לפני שראיתי משהו מצחיק. אסיום את היום עם חיוך" ניקוי ראש – קצת להתנקות מכל היום הזה. אני לא יכולה ללכת לישון בלי לעבור דרך הטלוויזיה. יותר לברות מול הטלוויזיה – זה לא כ"כ משנה מה. אני מודה שאני אוהבת לראות את גיא פינס"

"טלוויזיה ערכית? לוגי, דיסקברי, נשיונל גיאוגרפיק", "לא בטוח שאם תהיה תכנית ערכית כולם ירצו לראות..."

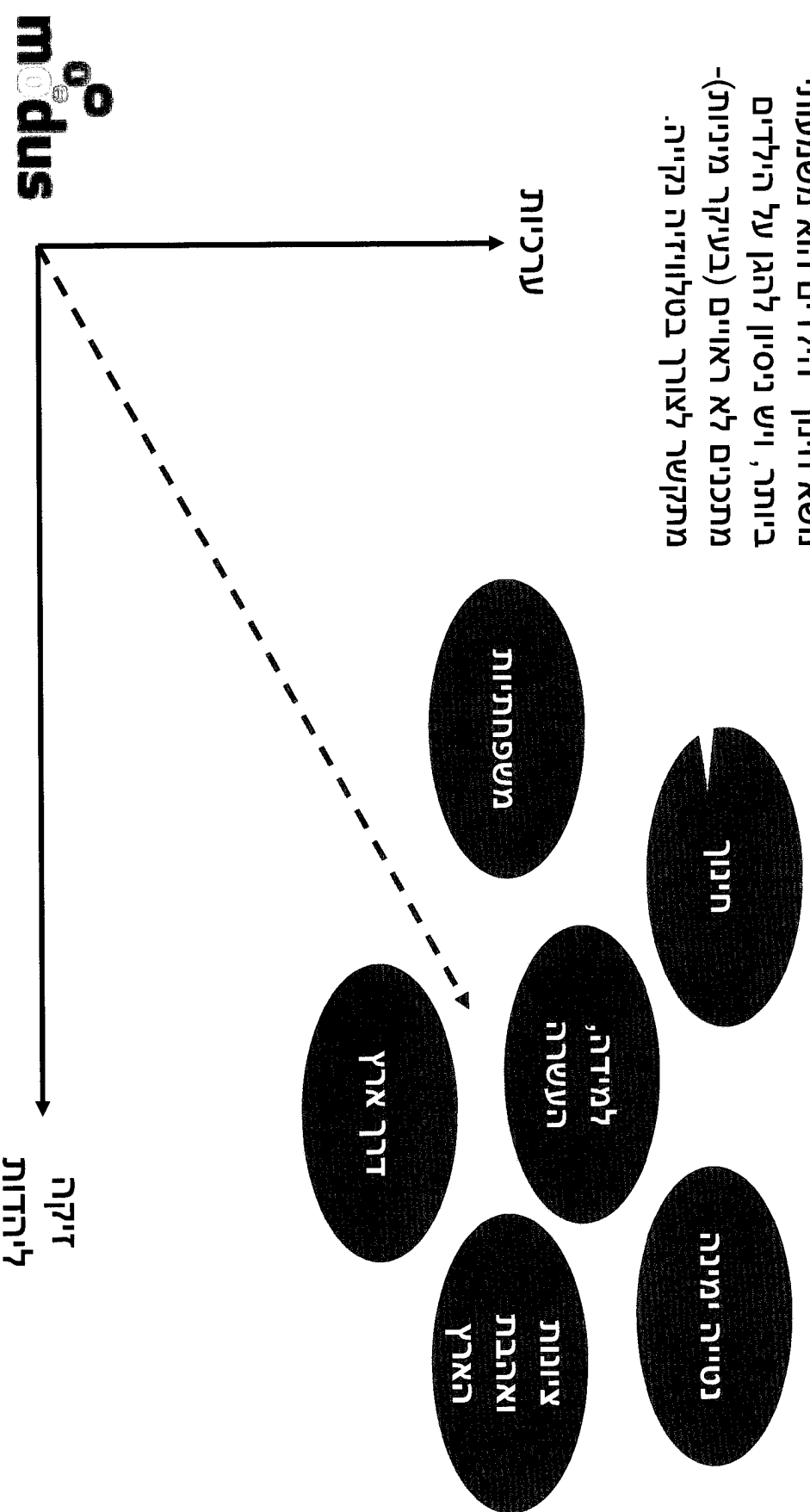
"הייתי רוצה שהטלוויזיה תהיה יותר הומוריסטית ברמה גבוהה... שיהיה יותר מה לראות בהמשך הבוקר... שתהיה פחות יקרה..."

בלקרב כולם...

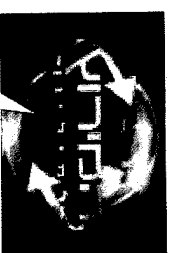
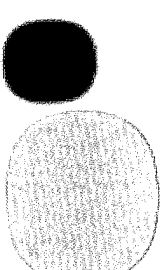

קיימת תפיסה של יחס ישר בין יהדות לבין ערכיות

נושא חינוך הילדים הוא משמעותי ביותר, ויש ניסיון להגן על הילדים מתכנים לא ראויים (בעיקר מיניות)- מתקשר לצורך בטליוויזיה נקייה.

תכניות הריאליטי כמדד לטלוויזיה ערכית

תוכן שאינו
"מוטאבים"

(בעיקר

מטעמי

צניעות)

הישרדות - בקצה הסקאלה
- תוכן קיצוני ברמת היעדר
הצניעות. מביך לראות עם
בן הזוג, ובודאי אסור על
הילדים. רבים מצהירים כי
נמנעים מצפייה בהישרדות.

מאסטר שף

- תכנית

אהובה,

למעט

הבישול הלא

נשר שנראה

בה לפעמים.

"למה בתכנית

שמשודרת

בטלוויזיה

בישראל אי

אפשר לבשל

בלי שרצים?"

תוכן "נקי"
ו"מוטאבים"

בית ספר למוזיקה נתפס

כתכנית מותאמת, גם

בגלל ההגינות כלפי

המשתתפים וגם בגלל

הילדים הדתיים

שמשתתפים. "הם לא

מנסים כל הזמן להוציא

סיפורים צהובים ולהעליב

משתתפים כמו בתכניות

האחרות".

modus

תכניות הריאליטי כמדד לטלוויזיה ערכית

כ"ן שאינו
"מותאם"

(בעיקר
מטעמי
צניעות)

הישרדות - בקצה הסקאלה
- תוכן קיצוני ברמת היעדר
הצניעות. מבין לראות עם
בן הזוג, ובוודאי אסור על
הילדים. רבים מצהירים כי
נמנעים מצפייה בהישרדות.

המירוץ
למיליון -
תכנית
עם ערך
מוספי -
אפשר
ללמוד
ממנה על
העולם

מאסטר שף
- תכנית
אהובה,
למעט
הבישול הלא
כשר שנראה
בה לפעמים.
"למה בתכנית
שמשודרת
בטלוויזיה
בישראל אי
אפשר לבשל
בלי שרצים?"

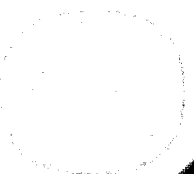

תוכן "נקי"
ו"מותאם"

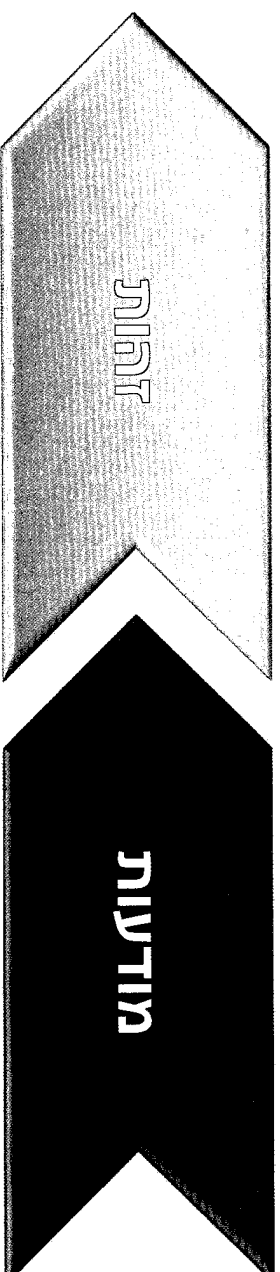
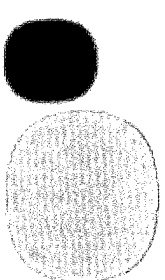
בית ספר למוזיקה נתפס
כתכנית מותאמת, גם
בגלל ההגינות כלפי
המשתתפים וגם בגלל
הילדים הדתיים
שמשתתפים. "הם לא
מנסים כל הזמן להוציא
סיפורים צהובים ולהעליב
משתתפים כמו בתכניות
האחרות".

modus

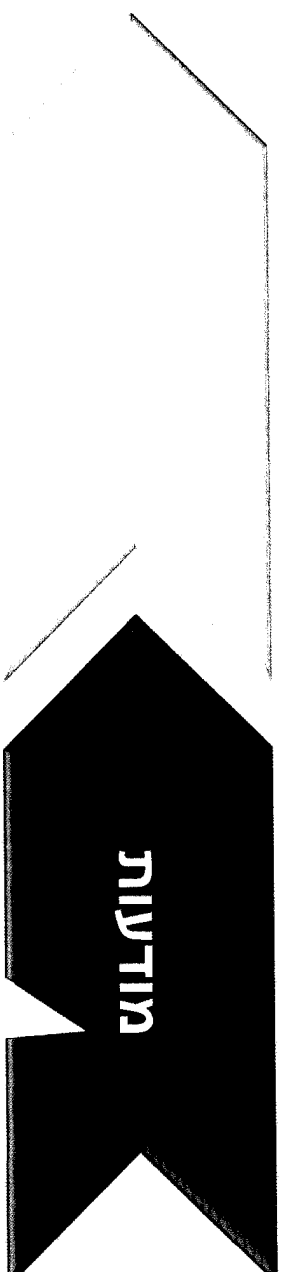
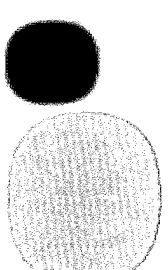
**איך הם תופסים את
ערוץ 20 כיום?**

נקודת המוצא | בעיות בשני רבדים

מודעות נמוכה

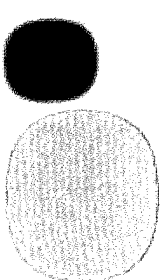

"ערוץ 20? לפני זה היה האח הגדול"

"ערוץ 20 והידברות זה אותו ערוץ?"

"אם לא הייתה התכנית של הפייטן – לא הייתי מגיע לשם בכלל"

מודעות נמוכה ← הזדמנות

עצם הידיעה מייצרת נכונות לצפייה

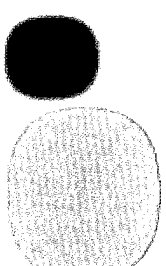
"לא ידעתי בכלל שזה קיים, ושמחתי
ממש לגלות אותו, ראיתי שיש שם כמה
תכניות שבא לי לראות."

גילוי הערוץ – הפתעה משמחת
החשיפה הראשונית לעצם קיומו של הערוץ
והתכנים (מתוך המשימה במחקר) יצרה
תחושת ציפייה חיובית, תפיסה של ערוץ חשוב
עם פוטנציאל

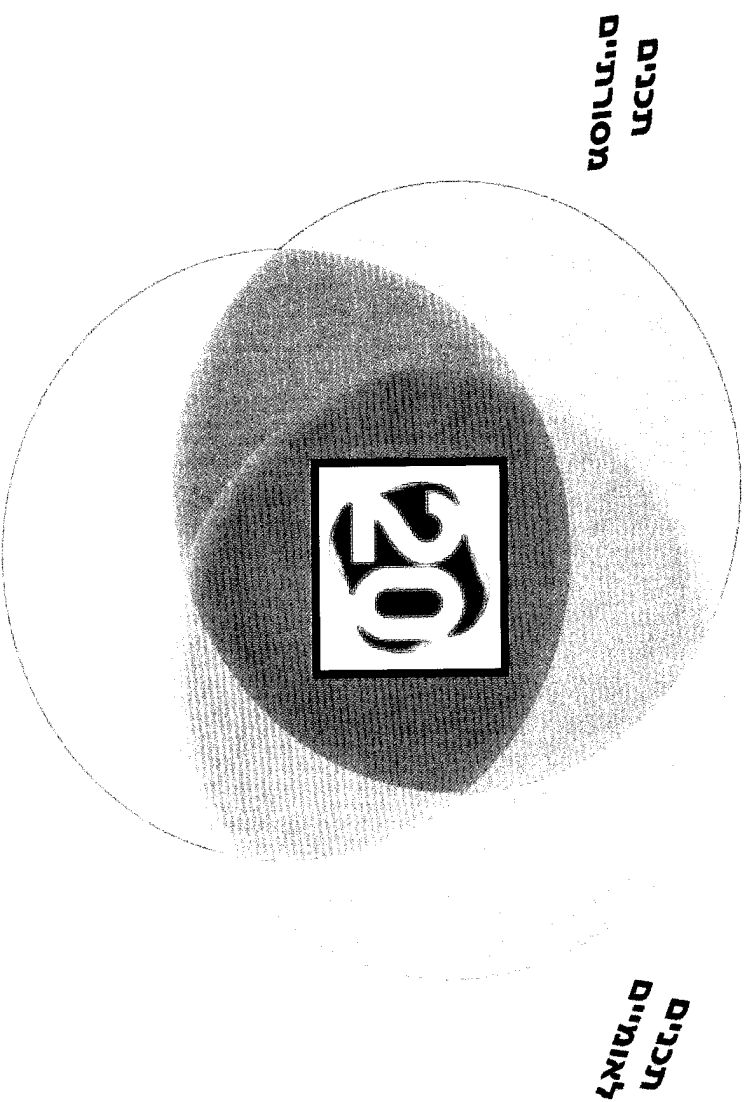
במיוחד בקרב דתיים

תחושה של ערוץ שעשוי לפנות אליהם ולשדר
תכנים שכינם הם משיגים באמצעים אחרים
(DVD, הידברות, אינטרנט)

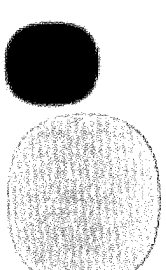
זרות התכנים | המצב הרצוי

בתפיסה הערכית שלהם יש חיבור בין שלושת הרגליים, אך הוא צריך להתנגקז לנקודה משותפת אחת.

זרות התכנים | המצב המצוי

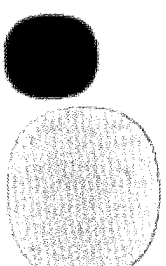

אפיייה פר תכנית ולא בערוץ

אורכים תכנים ספציפיים באופן נקודתי, אך לא מאמצים את הערוץ כערוץ המרכזי שלהם
גם אם הם אוהבים תכנית מסוימת, הם לא חוזרים לערוץ להפש תכניות נוספות
גם מי שצפה בתכנים לא תמיד יודע לשייך אותם לערוץ

בעיה בשימור אופים מזדמנים

זרות התכנים | ההזדמנות

התייחסות סלחנית

נותנים לו "גרייס"
תחת התפיסה של

ערוץ חדש, שעוד לא התגבש

וגם בגלל שהם מאמינים

**בחשיבות הרעיון של הערוץ הזה, גם אם
הוא לא מממש אותו עדיין.**

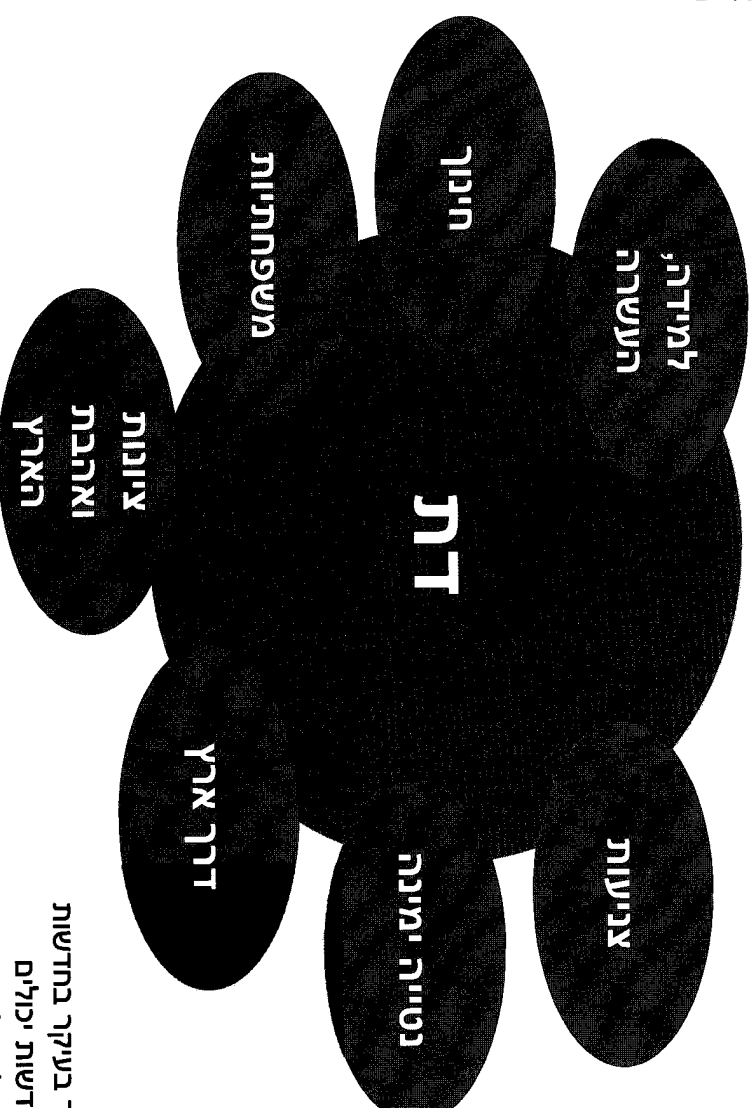
מה זה אומר "ערוץ מורשת"?

דת + ערכיות

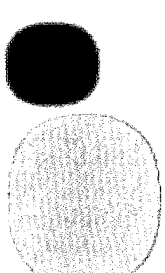
"הוא לא דתי נטו. הוא ערפי. לא בהכרח דתי. אין בו תכנים לא הולמים, לא צמעים הוא יותר נקי. יותר יהדות, יותר ערפי".

הטרמיונולוגיה
"מורשת" אמנם
מצביעה על עולם נוסף
של ערכים מעבר לדת,
אבל הדת היא עדיין
המרכיב המרכזי בה.

השיוך הפוליטי נמדד בעיקר בחדשות ואקטואליה. לצד החדשות יכולים להתקיים תכנים נייטרליים לגמרי. אם תערך מזוהה פחות עם חדשות, הדיון בסוגיה זו הופך לא רלוונטי.

1. תפיסת אמצעי התקשורת כיום

רוב ערוצי התקשורת המובילים נתפסים כמייצגים את השמאל הפוליטי.

שמאל

ימין

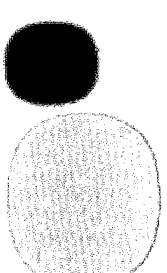
דאָרף

קרנות החירות

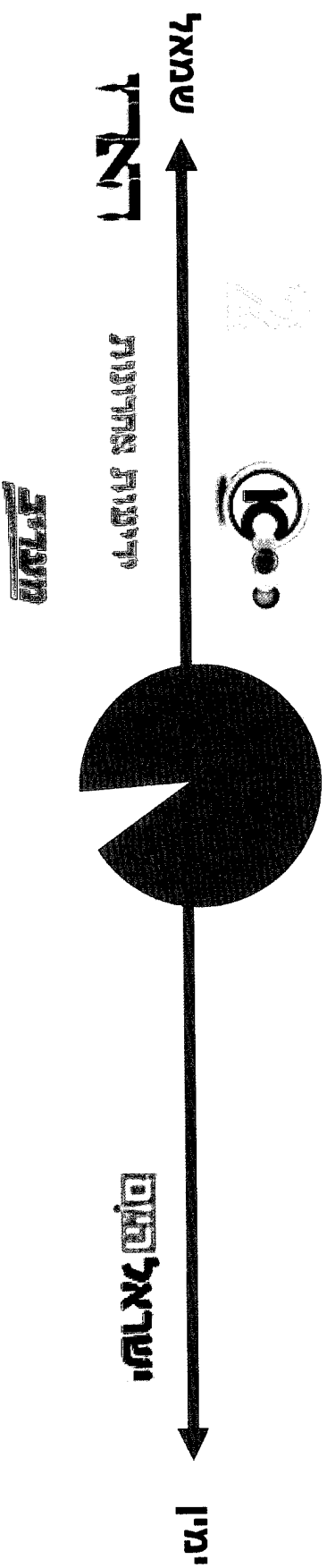
מערב

ישראל תמים

2. תפיסת אמצעי התקשורת כיום

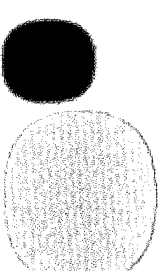
הם היו רוצים תקשורת מאוזנת.

שתציג אמת "אובייקטיבית",
עם פרשנויות לכאן ולכאן.

ההטייה ימינה כבר מובנית בפנים
(מתוך ההנחה שזה ה"איזון" הקיים בישראל)
"ימניות שהיא לא בקיצוניות זה באמצע."

"מאוזנת" – לא רק פוליטית

שמאל

חילונית

מרכז

אליטות

ימין

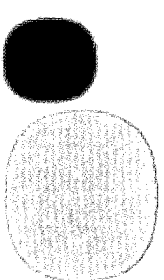
מסורתית

פריפריה

עממיות

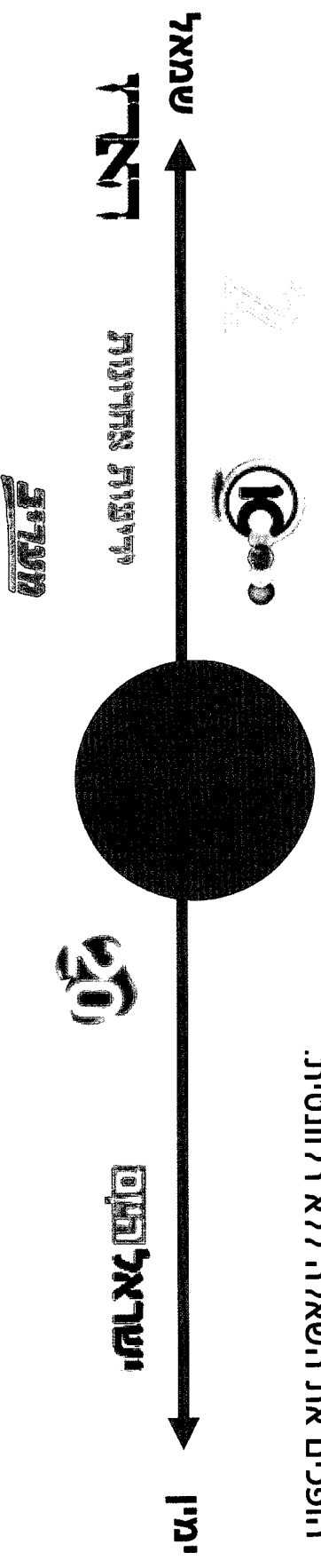
להגדיל את
הייצוג

איפה נמצא ערוץ 20 כיום?

בקרב רוב המשתתפים הוא כלל אינו נוכח על הציר.

היעדרה של מהדורת חדשות מרכזית, והמודעות הנמוכה לתכני האקטואליה הופכים את השאלה ללא רלוונטית.

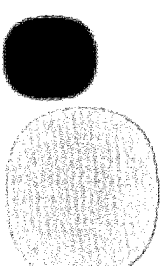

בקרב חלק מהמשתתפים הוא נתפס כנותן תמונה ימנית יותר.

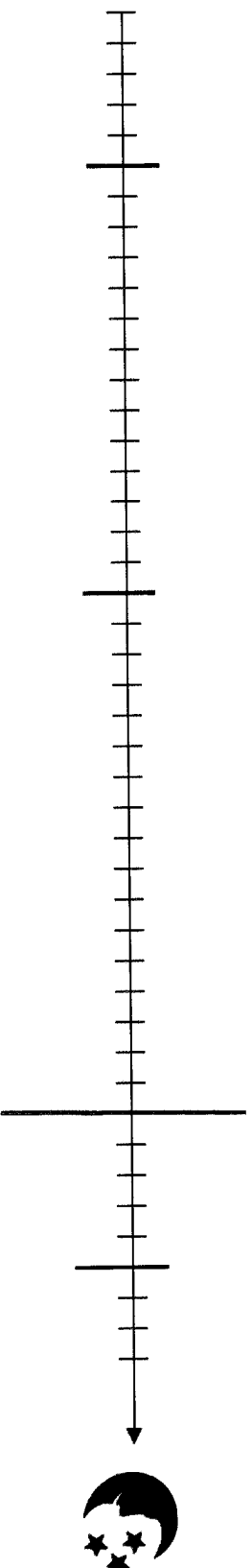
התפיסה הזו נשענת על שתי רגליים:

1. ההשוואה עם ערוצי הטלוויזיה האחרים – אינו שמאלית כמותם.
2. החיבור האסוציאטיבי לידת – נתפס כחולך בדור"כ יד ביד עם הימין.

איך הם צורכים חדשות כיום?

לאורך כל היום צורכים חדשות
דרך אפליקציות בסלולארי,
כמבזקאים, בתדירות גבוהה

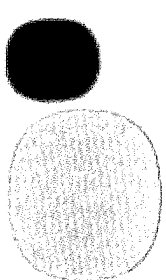

מפעם לפעם נכנסים
באופן אקטיבי לאתרים,
כדי לבדוק מה חדש
(דרך הסלולארי או
המחשב האישי)

מהדורת החדשות
המרכזית מסכמת להם
את היום ומציעה
פרשנות,
אבל חלק גדול מהם
מגיע אליה שבע
ואנטגוניסטי.

חלקם צורכים גם
פרשנות
בתכניות הלילה

האם יש מקום ל(עוד) חדשות?

אלטרנטיבה 1: להגדיל את העוגה

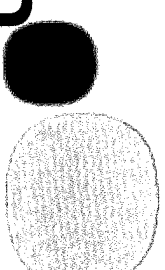
להכניס צופים חדשים למעגל האפיייה – קיים פוטנציאל:

- פניה לצופים שהמהדורות הקיימות מעיקות עליהם – נתפסות כארוכות ומיותרות, והם לא יכולים להכיל את העומס, אבל רוצים בכל זאת סיכום קצר וקל לעיכול ליום
 - מהדורת חדשות ממוקדת מאוד - שתציג את השורה התחתונה ולא תעמיס בפרשנויות.
 - פורמט חדשני – שמוציא אותם מהתבנית שהם אנטגוניסטיים כלפיה
 - פורמט שמתכתב עם הניו-מדיה, האופן שבו הם צורכים חדשות ביום-יום
- "בשבע" וה"פטריוטים" – פורמט חדשות ייחודי למי שרוצה חדשות לייט. המעטים שאפוא הופתעו לטובה מהדינאמיות והחדשנות שלהן.

"אהבתי את הפטריוטים. בניגוד לתכניות אקטואליה - קודם כל הקציבו להם זמן וזה לא היה מייגע. זה היה קצר וקולע. זה היה חד קצר ממוקד. דיברו על נושאים של היום, שכל אחד יכול להיות מעורב בהן. דברים של יומיום ובלו פרשנויות"

האם יש מקום ל(עוד) חדשות?

אלטרנטיבה 2: לקחת נתיח מהעוגה

להחליף את המהדורה המרכזית - משימה קשה מאוד

- המהדורות של ערוץ 2 ו-10 - אמנם שמאלניות אך נתפסות כמאוד מקצועיות ומשרתות את מטרתן.
- הם לא רוצים להיות מחוץ לשיח.
- ההרגל הוא מרכיב משמעותי והם מתקשים לעשות את המעבר.

מי עשוי לצפות בערוץ המורשת הכולל שידורי חדשות?

אטרקטיבי

לא חשוב

הדתייה
המעודכנת

המתחזקת/ת

המסורתי
העממי

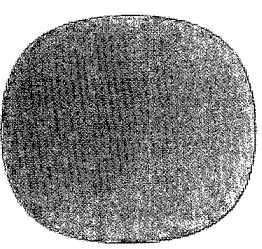
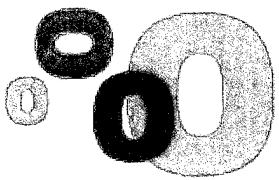
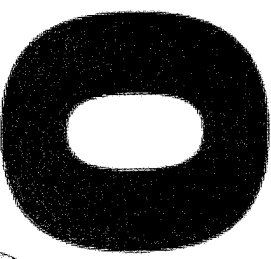
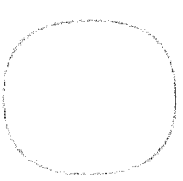
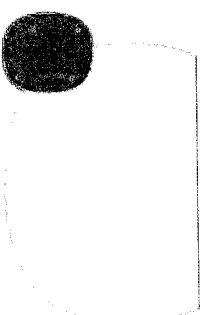
החילוני

חשוב

modus

לא אטרקטיבי

**תודה רבה
ובמאחיה!**

modus
שנפו